

1 - Can Roca

Masia de grans dimensions, de planta quadrada i que s'alça, pràcticament, en forma de cub desenvolupant la planta baixa, dos pisos i una coberta de quatre vessants. Els angles de l'edifici estan realitzat amb carreus.

Destaca la composició de la façana, amb una porta adovellada de mig punt a la planta baixa, i tres finestres a cadascun dels pisos superiors, amb els llindars, les llindes i els brancals de pedra. De fet, es pot apreciar perfectament com les finestres del pis superior han estat modificades, essent reduïdes; també sembla com si manqués un rellotge de sol o un escut, al centre de la façana. (Camí de la Riera d'en Font, 27)

2 - Can Vergés

Edifici civil. "Torre" o casa unifamiliar que serveix de mostra de l'arquitectura de l'eixample sud de Tiana: jardí circumdant, planta baixa i pis, combinació de diverses alçades, coberts per teulades de dues o més vessants inclinades amb amplis voladissos.

En aquest cas s'ha d'afegir l'existència de tribunes i el tractament especial dels angles, amb pedra i maó vist, i la cornisa de la teulada, que junt amb el voladís també presenten un bon treball del maó.

El conjunt es troba enlairat respecte el nivell del carrer. (Avinguda Onze de Setembre, 7-9)

3 - Can Cruspinera

Edifici civil, format per cinc cossos d'entre els quals destaquen una torre de planta quadrada, de tres pisos d'alçada i coberta per una teulada de quatre vessants molt inclinats, i el cos central de l'edifici, també cobert per una teulada de dos vessants. Les diferents alçades entre els diversos cossos del conjunt, permeten la creació de terrasses. Si bé, i en conjunt, l'edifici no es pot considerar en absolut historicista, sí que s'ha utilitzat a la seva decoració alguns elements típics de l'arquitectura neomedieval, com són algunes motllures o guardapols damunt de les finestres, i remats amb elements florals. S'ha de remarcar l'ús dels carreus que marquen tots els angles de l'edifici, i d'una manera especial l'ampli voladís de les teules sostingudes per mènsules o escaires de fusta treballada. Aquests amplis voladissos i aquest tipus de vessant molt inclinat són característiques de tota l'arquitectura de vessant molt inclinat; són característiques de tot l'arquitectura que apareix a l'eixample de Tiana, construït a la seva major part al primer quart de segle XX.

4 - Passeig de la Vilesa

Entre final del segle XIX i les primeres dècades del segle XX es va portar atreme la urbanització dels terrenys de l'antiga finca del Vilesa, convertint-se aquesta en una zona on els estiuers barcelonins van edificar les seves residències on passaven les vacances. La major part d'aquestes construccions es bastiren seguint el classicisme equilibrat propi del noucentisme (**can Xipell**, **can Boccato**, **can Bretos**, **can Cruspinera** ...)

Can Xipell

Can Xipell és una gran mansió residencial de característiques noucentistes amb un cert afrancesament en les formes, pròpies dels palaus de la reialesa. L'edifici fou construït segons un projecte de 1916 de l'arquitecte Miquel Madorell i Rius, i la mansió resta envoltada de jardí amb una tanca de ferro forjat que val la pena de tenir en compte a l'hora de gaudir de la casa.

Can Boccato i Can Bretos

Als números 17 i 19 del carrer trobem dues mostres més de **segona residència**, **Can Boccato** del 1912 i **Can Bretos** del 1915. Ambdues construccions es caracteritzen per la **decoració floral** a les seves façanes utilitzant la tècnica de l'**esgrafiat**. **Can Boccato** presenta una estructura arquitectònica molt més simple, essent de coberta de doble vessant.

Can Cruspinera

Si Can Xipell era l'exemple destacat de les mansions noucentistes del passeig de la Vilesa, **Can Cruspinera**, promoguda per Pere Artusa Cruspinera, és un exemple destacat dels edificis amb **característiques modernistes** que es van construir en aquest espai urbà, envoltada també de jardí i encerclada per una tanca que combina la pedra i el maó vist.

Altres edificis d'interès

Altres edificis d'interès en aquest mateix espai urbanístic serien els casos dels habitatges ubicats als números 5, 11 i 14 del carrer entre d'altres. ...

5 - Can Bretós

Casa situada al passeig de la Vilesa que ocupa l'eixample sud del nucli urbà. És una casa aïllada o torre d'estiueig, que consta de planta baixa, pis i golfes. Presenta un mur exterior a mitja alçada amb una reixa que envolta el jardí de l'edifici. La teulada del cos principal és a dues aigües, el cos anterior té una coberta plana partida per una teulada a dos vessants perpendicular a la del cos posterior. La majoria de les finestres són rectangulars. Les façanes estan arrebossades i pintades color blanc amb decoracions en esgrafiado.

6 - Casa de la Punxa (Can Robert)

Edifici civil, està format per una alta i esvelta torre de planta quadrada, coberta a la seva Part superior per una teulada de pavelló, amb quatre vessants molt inclinats, còncaus a la seva part baixa. Completa el conjunt una construcció de planta baixa que envolta la torre. A tot el conjunt destaca el tractament del maó vist, especialment a les obertures, que combinen els arcs escarsers, amb els ogivals i els de mig punt, i a la balconada de la part baixa. Destaca també el treball de les mènsules o suports de la teulada, així com les quatre finestres el·líptiques situades a la part alta de casa vessant i que contrasta amb la resta del conjunt pel seu marcat aire clàssic. Mur de tancament de l'antic recinte de la Casa de la Punxa. Ocupa pràcticament l'espai contingut entre tres cantonades. Realitzat en fragments d'uns sis metres cadascun que permeten la perfecta adaptació als desnivells del terreny i que estan separats per pilars, dels quals destaquen els seus coronaments amb elements vegetals. El mur pròpiament resulta interessant per la combinació del maó, al sòcol i les sanefes decoratives, i la pedra, tallada en blocs irregulars que encaixa perfectament. La porta principal és de ferro.

7 - Cal Gaietà

Edifici civil, es tracta d'una masia d'alçat conformat per una planta baixa i un pis. Coberta per una teulada de dues vessants i el carener perpendicular a la façana.

Al conjunt destaca, fonamentalment, la porta amb arc de mig punt adovellada, i les tres finestres gòtiques del primer pis, totes elles diferents.

A la part central hi ha una finestra geminada amb una columneta esvelta que divideix l'obertura en dos; la llinda està treballada en forma de dos arcs amb una petita lobulació. A la banda esquerra del pany de paret, hi ha una altra finestreta similar, però simple i de dimensions més petites, i a la dreta també hi ha una obertura però amb arc carpanell decorat amb lobulacions i escultures a l'alçada de la línia d'impostes.

Adossat, al costat de l'edifici, hi ha un porxo en molt mal estat i sense massa interès. Existeixen també, dues finestres obertes, fa poc, a la façana.

8 - Can Frares o Can Bach

Can Bach, anomenada també **Can Frares** per haver pertangut a una comunitat de frares agustins, és una gran **casal barroc probablement del segle XVIII** com ho constata el seu aspecte, especialment el coronament de línies ondulants de la capella que es troba adossada a la casa.

L'edifici presenta una planta baixa i dos pisos, Al capcer que corona la façana principal trobem un **rellotge de sol decorat** a una profusa ornamentació abarroçada. La obertura central dona a un balcó amb balustrada de pedra sustentat per columnes de ferro colat, entre les quals s'obre el portal d'accés d'arc de mig punt.

Al lateral oposat a la capella s'obre una galeria porxada d'arcs rebaixats corresponent al primer pis, per sobre de la qual, a nivell del segon pis hi ha un terrat amb balustrada de pedra. La casa fou reformada a finals del segle XIX.

9 - Casa Lola Anglada (Can Met o l'Hostalet)

Edifici civil. Casa de grans dimensions formada per una planta baixa i dos pisos. Pràcticament no presenta cap element decoratiu. Per la banda lateral dreta es troba penjada en un gran desnivell sobre un camí.

Aquesta casa està construïda sobre una antiga masia de 1679 de la qual es conserven algunes restes, com el portal dovellat de pedra que encara es pot veure sota la porta principal d'entrada. Sobre el mur de la façana es poden veure restes de pintura d'un rellotge de sol.

El conjunt presenta un jardí frontal tancat per un gran reixat i un petit mur semicircular que el separa de la plaça de l'Ajuntament; el mur està construït amb maó i pedra, així com els pilars que separen les diferents parts de la reixa, i que estan decorats per elements típics del neoclassicisme.

10 - Can Baratau (Can Matas)

Actual Biblioteca municipal. Edifici civil; es tracta d'una masia de tipus basilical amb cos central elevat -fou emprat com a graner-, que ocupa, en profunditat, la meitat de la construcció. L'alçat conta amb una planta baixa i un pis cobert per una teulada amb dos vessants. A l'angle esquerra de la façana hi ha una petita capelleta o nínxol. Envoltant la masia hi ha uns jardins públics.

És destacable la porta adovellada amb arc de mig punt. El voladís de la teulada està realitzat amb teules col·locades perpendicularment.

A l'interior, encara conserva tots els sostres embigats amb fusta, les arcades originals i un interessant celler.

11 - Can Cardús

Can Cardús és un gran casal residencial d'arquitectura de característiques eclèctiques que domina la plaça de la Vila. És una construcció de planta baixa i tres pisos. A la planta baixa hi ha el portal, que mitjançant la tècnica de l'estucat, simula un adovellat fet amb pedra. Al primer pis hi trobem un balcó sortit de triple obertura, flanquejat per balcons simples. El segon pis el presideix un balcó sortit d'obertura simple, flanquejat per finestres i al tercer pis s'obren grups de tres finestres. Corona l'edifici un terrat amb balustrada.

12 - Cal Ros i Cal Cucut

Cal Ros i Cal Cucut són dues cases adossades que es troben prop de l'Ajuntament i representen la tradició camperola de Tiana, típiques pairalies catalanes d'un passat on l'agricultura era la dedicació principal de la gent que vivia apartada de les ciutats.

13 - Ajuntament

Edifici civil format per dos cossos laterals de planta baixa i pis, i un cos central més elevat sobre el que recau la major part de l'ornamentació. Aquest cos tendeix a marcar la verticalitat de l'edifici, contrastant amb els cossos laterals, Cal destacar el pòrtic inferior suportat per dos pilars, la balconada que ocupa tot el segon pis del cos central, les motlures geomètriques que decoren les finestres, les balustrades de les finestres dels cossos laterals, la cornisa suportada per mènsules que s'allarguen i recorren gran part de la façana, arribant a esdevenir veritables elements decoratius, i les antefixes que decoren la mateixa cornis.

14 - Villa Carlota, Ca l'Arnú

Edifici civil. Casa exempta d'altres edificacions formada per dos cossos, el principal pel que fa a volum, de planta rectangular i coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana. El segon cos annexat a la banda dreta del primer és de menor alçada i està cobert per un terrat. Sobresurt una petita torreta coronada per una teulada de quatre vessants molt inclinades. En conjunt destaca el treball de la cornisa, de maó; els angles de l'edifici, de maó vist; i les teulades envernissades. L'edifici es troba envoltat d'un ampli jardí i resulta especialment interessant el mur de tancament que l'envolta, realitzat amb fragments separats per pilars i que permeten la perfecta adaptació al desnivell del terreny. És una casa d'estiueig amb jardí que va ser propietat d'Arno Jäger, fundador de la fàbrica Porcelana Montgat, i de la seva esposa Carlota. És un edifici senyorial format per tres crugies, la central més alta i amb una tribuna frontal.

15 - Ca l'Artusa

Edifici civil. Casa de planta baixa, pis i golfes que destaca per la seva decoració, que es podria considerar modernista, especialment per l'ús de la línia sinuosa defuig de tota angulositat i de la línia recta. Cal fer notar la tribuna que presideix la façana a la part central i que dona relleu a les línies corbes del conjunt.

Les petites obertures de ventilació de les golfes estan decorades exteriorment amb motius vegetals que les envolten. L'habitatge de Ca l'Artusa, un exemple d'arquitectura modernista, és un edifici residencial de planta baixa, pis i golfes. L'element més destacat del seu modernisme és la utilització de les línies sinuoses tan en el coronament de l'edifici com en el de les seves obertures. A la planta baixa dues finestres flanquegen la porta d'entrada.

16 - Can Guardiola

Edifici civil del qual exteriorment només es visible la façana. Format per una planta baixa, un pis i un terrat.

Destaca especialment per l'ús del maó o totxo com a material de construcció bàsic i de decoració, com a la balustrada superior o les sanefes decoratives de la cornisa, així com els arcs de descàrrega, en els que s'utilitza el sardinell o maons vistos posats de cantell.

Purament decoratius resulten els guardapols en forma d'arc ogival situats damunt de totes les obertures i que donen un aire eclèctic a la construcció.

Hi ha un petit pati frontal. Edifici de façana modernista caracteritzat per l'ús del maó vist com element ornamental, amb detalls ceràmics. Destaquen els arcs ogivals que emmarquen les obertures dels dos pisos, les quals tenen uns curiosos perfils lobulats a les llindes. Hi ha una tanca exterior del jardí, de ferro forjat.

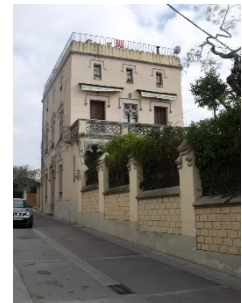
17 - Cal Jaumet

Edifici civil que ocupa una cantonada sencera, de manera que situa l'entrada principal al xamfrà, que es converteix en la façana més important i que destaca per la seva gran balconada de pedra, així com el coronament de la part superior de l'edifici. Edifici que fa cantonada i que té la façana principal al xamfrà on hi destaca el prominent balcó amb barana goticista de pedra. També les finestres i el coronament s'ornamenten amb elements extrets del repertori gòtic. Els plànols van ser signats per Riudor el 1910. El conjunt està format per una planta baixa, un pis i un terrat. Destaca la decoració, bàsicament concentrada en les obertures, guardapols i elements florals, així com la traseria realitzada amb pedra. La porta principal és flanquejada per columnetes adossades lateralment. Pel que fa a la decoració podria ser considerat com a historicista neogòtic.

18 - Torre Seguí

Edifici civil format per una planta baixa, dos pisos i un terrat. Lateralment presenta un jardí. En tot el conjunt destaca la marcada decoració neogòtica. Guardapols o trenca aigües damunt de totes les obertures, a alguns casos amb frondes i florons, i especialment les tres finestres del primer pis, coronelles, decorades amb arquets ogivals, arcuacions i quadrifolis. A la façana lateral que dona al jardí sobresurt la gran terrassa del primer pis, convertida en un pòrtic a la part inferior, amb arcades lobulades suportades per columnetes i gàrgoles esculpides, tot d'un absolut estil historicista.

19 - Can Bonastre

És un edifici civil, es tracta d'una casa amb planta baixa i pis que està coberta per un terrat transitable. L'edificació està envoltada per un petit jardí.

Destaca per la gran profusió d'elements decoratius i per l'eclecticisme dels mateixos. Combina la balustrada neoclàssica de la balconada central, suportada per primes columnes de ferro colat -típica de Tiana-, amb les baranes del terrat damunt la cornisa -més aviat de tipus historicista-medieval. Entre tota la decoració, sobresurten els trenca aigües situats damunt les finestres, de pedra, amb forma d'arc escarser, amb la part central molt ornamentada, al igual que sota els llindars.

Presenta una cornisa molt treballada, sostinguda per mènsules i ornada amb elements florals.

20 - Can Figueres

Edifici civil de planta rectangular, formada per uns baixos, un pis, un soterrani i un terrat. L'entrada al recinte enjardinat no coincideix amb el costat de la façana principal sinó amb el mur lateral que destaca per la seva torreta de planta quadrada situada al bell mig. El cos format per la planta baixa està decorat amb línies horitzontals gravades a l'arrebossat i que en el pis superior queden reduïdes a uns ficticis carreus angulars. El coronament de la façana està decorat amb elements vegetals i florals estilitzats, amb tons de verd i que a la part central trenca la línia de la cornisa. Hi ha un terrat transitable. Degut a la funció d'escola se li ha obert una nova porta davant de la façana principal que dona directament al carrer. El coronament superior de l'edifici fa que es modifiqui l'aspecte clàssic del conjunt. Sobre la façana lateral esquerra hi ha esgrafiada la data de 1911, any en que fou construït l'edifici. Hi un fanal situat dalt del pilar que flanqueja l'entrada principal de l'edifici. La seva estructura està realitzada amb ferro colat i presenta una forma pràcticament cilíndrica, coberta per una petita teuladeta circular. Destaca per la seva decoració de tipus vegetal i l'ús de les línies sinuoses, com en el cas dels reganyols que serveixen de suports, així com pels vitralls que el tanquen, amb motius florals i vidres de colors emplomats, típics de l'estil modernista.

21 - Casino de Tiana - Sala Albéniz

Edificació aïllada d'una sola nau amb vestíbul, sala amb amfiteatre i escenari. L'estructura és de parets de càrrega amb encavallades de fusta i embigat metàl·lic.

La façana principal és simètrica i es compon de tres cossos separats per pilastres ornamentals. L'eix de simetria està emfatitzat per la porta d'accés d'arc escarser, la marquesina i el finestral d'arcs apuntats que enllaça amb els motius ornamentals del frontó.

La coberta és a dos aiguavessos.

L'interior ha estat reformat. La sala presenta pilastres, capitells i falsos arcs diafragma de guix. El marc de l'escenari està decorat amb garlandes, elements vegetals i florals amb una gran màscara al centre. Fou construït el 1911.

22 - Antiga Estació Tramvia

Edifici civil; es tracta d'una petita construcció realitzada amb maó, que s'adapta completament a l'espai que es forma a la bifurcació de dos carrers, de manera que presenta una planta amb forma aproximadament triangular.

Format per una sola planta, coberta per un petit terrat.

Destaca per l'ús que se'n fa del maó com a únic material constructiu, que es combina amb petits mosaics de colors amb elements florals de caràcter purament ornamental.

L'únic mur que presenta pot ésser considerat pràcticament com un porxo -encara que tancat- que combina l'arc de mig punt i l'arc de descàrrega.

23 - Casa a l'Avinguda Issac Albéniz, 23

Edifici civil està formada per una planta baixa i un pis, i coberta per una teulada a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. Destaquen especialment les obertures del pis, ja que la planta baixa ha estat molt malmesa amb les reformes posteriors. Sobresurt la balconada central que de la mateixa manera que les finestres laterals està decorada amb baranes treballades amb traseria de pedra, d'un estil modernista molt freqüent entre l'arquitectura local. Cal remarcar també els guardapols i elements florals situats damunt les obertures, així com el coronament superior que amaga la teulada al darrera, format per una gran línia ondulada. Casal d'estil historicista que destaca per l'ornamentació de les obertures del pis (les de la planta baixa han estat alterades), amb motlluratges de perfils mixtilinis i baranes de traseria calada que ens remetent al gòtic civil. La cornisa té també un perfil mixtilini.

24 - Can Fatjó

És un edifici civil format per una planta baixa, un pis i un cos central més elevat sobre el qual s'aixeca, al mig, una torre d'esveltes proporcions. Destaca, especialment, per l'ús de les línies corbes que dominen tota la construcció: des del coronament de les façanes, les motllures decoratives, o les obertures, a la coberta de la torre. Línies còncaves i convexes es combinen i en tot moment es defuig la línia recta.

Com a elements decoratius també s'utilitzen algunes garlandes de flors. L'element més sobresortint és la torre central, realitzada a manera de llanterna per tal d'il·luminar l'interior. Esta ornamentada amb vitralls de colors, amb un voladís ondulat i suportat per esquadres de ferro. Resulta també interessant la gelosia de fusta que tanca l'ampli jardí circumdant -dins del qual hi ha una pèrgola-, així com l'adaptació de l'edifici al fort desnivell del carrer.

25 - Can Montcanut

Edifici civil amb planta baixa i dos pisos, coberta per una teulada a quatre vessants, al mig de la qual s'aixeca una lluernia per tal d'il·luminar l'interior. El conjunt és de planta quadrada. L'interès de la construcció recau a les seves tres façanes decorades amb motius pròpiament modernistes: línies ondulants, en moviment, amb corbes suaus, i flors. Aquests motius ornamentals es repeteixen a cadascuna de les seves parts en que es divideixen les façanes. D'altra banda destaca el voladís de la teulada que sobresurt del perfil general i que està sostingut per suports en forma d'esquadra. La decoració està realitzada en tons de verd i rosa. Un jardí envolta l'edifici.

26- Església parroquial de Sant Cebrià

La nova església parroquial de Sant Cebrià nasqué com una necessitat sorgida arrel del creixement del nucli urbà a gran distància de l'antiga església parroquial que es convertiria en la nova església de la Mare de Déu de l'Alegria. La primera pedra de nou temple parroquial, projectat per l'arquitecte Francesc de Paula Villar, es va col·locar el 1884 i el temple va ser beneït el 22 de juny de 1886, essent Josep Mª Urquinaona el bisbe de Barcelona, malgrat que les obres de la façana no estaven enllestides.

La nova església parroquial de Sant Cebrià, amb barreja d'elements neoromànics i neogòtics, és un edifici historicista d'una sola nau amb capelles laterals, capçat per un absis semicircular. El campanar, de torre poligonal es va iniciar el 1897 i la seva construcció va finalitzar l'any 1963. El principal material és el totxo. El campanar resta rematat per una petita barana. Dues campanes grans i dues de petites són les encarregades d'anunciar els diferents esdeveniments litúrgics.

Es conserva el retaule de la Mare de Déu del Roser que és una notable peça barroca del segle XVII, obra de l'escultor Josep Tremulles, procedent de la primitiva parròquia, avui ermita de la Mare de Déu de l'Alegria. És de fusta daurada i policromada i té tres cossos.

27 - Can Puigcarbó

Edifici civil, de tipus residencial: consta de baixos, pis i golfes. La casa està coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. Pel seus elements arquitectònics i ornamentals pot ésser considerada d'un pur estil neoclàssic. El seu interès recau especialment a la façana principal, amb un cos central una mica més avançat que els laterals, amb dues columnes que reforcen l'ús purament escultòric de l'ordre jònic i que a la vegada suportem un entaulament sobre el que s'aixeca un frontó semicircular sense funció estructural sinó ornamental. Els cossos laterals presenten sengles finestres amb trenca aigües i antefixes decoratives. L'entrada principal situada darrera les columnes té una forma semicircular (còncava). Cal destacar també la gran escalinata de dues vingudes que condueix a una terrassa a l'alçada del primer pis, davant l'entrada principal.

28 - Can Regordosa (Torre Sant Jordi)

L'edifici residencial de **Can Regordosa** és un casal de planta baixa i pis i jardí tancat a la part davantera. Els elements més destacats de la seva arquitectura són les obertures del pis superior que el caracteritzen com una construcció neogòtica. Es tracta d'obertures d'arc conopial trilobulat emmarcades per un trencaigües motllurat que arrenca de mènsules esculpides. La obertura més destacada és la que dona al balcó, amb balustrada de caràcter floral de pedra. Caracteritza aquesta obertura el trencaigües esglaonat amb una rica decoració esculpida, destacant-ne una figura de Sant Jordi que ha donat nom també a la casa, coneguda com la **Torre Sant Jordi**. Per sobre d'aquestes obertures trobem una banda amb decoració floral estucada per damunt de la qual una petita cornisa la separa del capcer.

29 - Casino Nou

L'edifici del **Casino Nou** de Tiana és una construcció de mitjan segle XIX de característiques que s'emmarquen dins del **romanticisme neoclàssic** propi del moment, estructurada en tres cossos, dels quals el cos central sobresurt respecte dels laterals.

El conjunt, de clara horitzontalitat, és de planta baixa i pis. Als cossos laterals l'estructura, perfectament simètrica, presenta dues obertures rectangulars a cadascun dels pisos. El cos central a la planta baixa presenta una portalada rectangular, flanquejada per plafons ornamentals als costats. Per sobre de la motllura que separa la planta baixa del pis superior trobem un timpà rodó amb escut heràldic i finestra al damunt, flanquejats per plafons ornamentals de banderes. Remata el conjunt una cornisa per damunt de la qual s'alça un capcer de perfil mixtilini amb un rellotge de sol al centre, coronat per dues escultures d'infants que es donen l'esquena.

30 - Can Marí

Dins el recinte del Casino Nou trobem també la masia de **Can Marí**, esmentada ja al tombant de la primera centúria del segle XII en l'acta de consagració de la parròquia. La seva estructura és de planta baixa amb gran portal adovellat, pis i golfes i cobert amb teulada a doble vessant.

Les obertures del primer pis corresponen a tres finestres i un balcó. Una de les finestres, de característiques plenament renaixentistes, presenta diferents motllures amb columnetes adossades que presenten petits caps esculpits fent de capitells de les columnes. Aquests caps són també presents a manera de mènsules del trencaigües de perfil d'arc conopial mixtilini que remata el finestral. A l'interior de l'arc trobem l'escut de la família sostingut per dos lleons i flanquejat per animals mitològics.

31 - Ca la Godó

Es un clar exemple dels **edificis residencials** que proliferaren al Maresme com a llocs d'estiueig o segones residències, prop de Barcelona, de determinades famílies benestants de l'època.

L'edifici de Ca la Godó respon al **classicisme propi del noucentisme** amb clar predomini de l'ús de les balustrades a balcons i finestres i al terrat de la galeria coberta que trobem al costat esquerra de la casa i als terrats esglaonats que coronen el cos principal de l'edifici. L'acabat dels murs imita els carreus emprant la tècnica de l'estuc.

A un extrem del jardí hi ha la capella de la casa de nau central més alta que las laterals. El temple es troba rematat per un petit campanar d'espadanya d'un sol ull, amb teuladeta a doble vessant.

32 - Convent de les Germanes Franciscanes

La casa d'Espiritualitat Maria Immaculada, regentada per les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors, es troba en un entorn de gran bellesa natural, entre muntanyes i mar.

El conjunt l'integren dos cossos d'edifici de planta baixa, dos pisos i golfes obrats en maó vist. Aquest dos cossos d'edifici integren 77 cambres, sales de reunions i lleure i espaiosos menjadors. El conjunt inclou també una església, dues capelles i un oratori. L'església es troba precedida per un atri o porxo i presenta campanar d'espadanya de doble obertura, ubicat en un dels extrems de l'edifici.

La Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada és una casa per a portar a terme retirs, exercicis espirituals i convivències per a religiosos, curset de formació cristiana i trobades de moviments eclesials, trobades de professorat de col·legis catòlics, grups d'oració, trobades juvenils...

33 - Can Torredà

Masia agropecuària. Edifici civil, es tracta d'una masia amb planta basilical, amb un cos central més elevat cobert per una teulada de dos vessants i dos cossos laterals d'un sol vessant. L'alçat està conformat per una planta baixa, un pis i unes golfes.

Destaca la porta adovellada d'arc de mig punt, original, malgrat la resta d'obertures hagin estat modificades, així com els annexos laterals -un per banda-, especialment el de la dreta. Aquesta darrera, és una petita capella en desús a la qual s'accedeix mitjançant una porta rectangular amb els brancals i la llinda de pedra; a la part superior hi ha un petit òcul a la part superior i un coronament amb els angles tallats amb forma cònca, i del qual falta la seva part central, possiblement formada per un campanar simple.

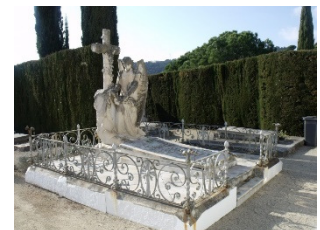

34 - Sepulcre Vidal Xaus

Els nínxols es distribueixen al llarg d'un passadís i la part del darrere d'aquest en columnes de cinc. Els forats originals dels nínxols són voltes de maó de pla, la part frontal està pintada de blanc amb la inscripció corresponent de color negre. Els nínxols moderns han desvirtuat la forma tradicional introduint plaques quadrades de marbre o granit. Al costat de l'entrada hi ha un mausoleu amb una petita capella enfront. A la part del darrere, hi ha tombes excavades al terra.

Hi destaca el Panteó familiar Vidal Xaus, d'estètica modernista. Realitzat per Joan Amigó Barriga i pel marmolista J. Martínez.

El cementiri queda tancat per un mur de pedra pintat de blanc. El portal d'accés és rectangular coronat per un frontó. La porta és de fusta i ferro. En el portal hi ha la inscripció: "Mortui Oui in Dominio Moritur".

35 - Ermita de la Mare de Déu de l'Alegria estrella

A tocar del cementiri, fou l'antiga església parroquial de Sant Cebrià de Tiana fins l'any 1927, any que la funció de parroquial es traslladà a la nova església construïda al centre de la població i moment des del qual l'antiga parròquia passà a ser coneguda com l'ermita de la Mare de Déu de l'Alegria, advocació que prengué un antic altar lateral a finals del segle XVI.

El lloc de Tiana apareix ja documentat l'any 989, però l'església de Sant Cebrià no ho fa fins el 1018. La construcció original, doncs, fou un edifici de tipus romànic, probablement construïda sobre les restes d'una vil·la romana.

L'edifici amb el temps sofrí nombroses remodelacions. L'edifici actual, un edifici gòtic tardà o renaixentista, fou bastit al segle XVI i ampliat i reformat el segle XVIII, tal i com consta a la data de 1729 inscrita a la façana. L'edificació actual és una església d'una sola nau i absis poligonal amb campanar de torre quadrada, amb coberta piramidal a quatre vessants. Les pintures murals que ornamenten l'interior del temple són obra d'Ignasi Serra Goday.

36 - Can Fàbregues

Masia formada per una planta baixa i un pis. Coberta per una teulada de dues vessants i el carener perpendicular a la façana. Presenta un cos a la banda dreta, afegit a l'estructura inicial.

Destaca la porta dovellada d'arc de mig punt i una finestra gòtica en forma d'arc conopial lobulat situada a la façana.

A l'interior, a la part del darrera i paral·lel a la façana hi ha el celler, i a la part del davant hi ha la cuina a la dreta, que conserva rajoles antigues, i l'entrada amb una escala interior amb volta vista a la part del davant. Al davant hi ha l'era.

A l'exterior hi ha restes d'una torre de defensa de planta quadrada i s'han trobat restes d'una vila romana.

37 - Can Brossa (Can Garnier)

Masia agropecuària. Edifici civil. Casa situada al costat de l'església de l'alegria i molt vinculada amb ella. Obra popular.

El cos original està format per una planta baixa i dos pisos, cobert per una teulada a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana. Destaquen el portal d'entrada i el balcó central, amb les llindes, llindars i brancals de pedra.

Al segle XX se li feu una important reforma, en la que s'afegí un cos a la banda lateral dreta, amb una galeria porxada elevada, cobert a quatre vessants, i una torre quadrada al mig.

A la part davantera hi ha un jardí. En un rellotge de sol de la façana hi ha la data més antiga que es coneix de la construcció: 1626, i la data de la reforma, 1948.

La reforma fou duta a terme per l'arquitecte Lluís Maria Riudor Capallà, un dels més prolífics arquitectes que treballaren a Tiana i que realitzà des d'obres modernistes a obres completament eclèctiques.

Inicialment aquesta casa havia estat la rectoria de l'Església de la Mare de Déu de l'Alegria.

38 - Can Boter

Es tracta d'una masia de planta baixa, pis i golfes. L'estructura és de bigues de fusta reforçades amb perfils metàl·lics amb revoltos ceràmics. En un afegit hi ha bigues de formigó. Els murs són de pedra. En aquest edifici destaca el cos de la dreta per ser més alt i la textura de paredat. Hi ha un antic portal d'arc de mig punt amb dovelles de pedra tapiat i al seu costat s'hi ha obert nous accessos. Destaca la finestra de la primera planta amb llinda d'arc trevolat de pedra.

La coberta és a dues aigües en un cos i d'una sola vessant en l'altre. Té un jardí i camps al voltant.

39- OBSERVATORI ASTRONÒMIC

Gestionat pel Grup d'Astronomia de Tiana en règim de concessió administrativa, és un equipament construït per l'Ajuntament de Tiana en col·laboració amb el Consorci del Parc de la Serralada de Marina i que fou inaugurat el 2002.

Des de 2004 l'observatori ha convertit la planta baixa en un punt d'informació del Parc de la Serralada de Marina, on els usuaris poden trobar informació dels camins de passejada i de les rutes de BTT del parc, així com publicacions i material didàctic.

L'edifici, situat a la zona del poliesportiu de Tiana, lloc que gaudeix d'un cel fosc i, per tant, adient per a l'observació astronòmica, disposa, a més de l'observatori, de sala de reunions i conferències, taller, laboratori fotogràfic, biblioteca i una estació meteorològica.

40 - La Conreria

Zona boscosa situada a la serralada de Marina on hi predomina l'edifici d'origen religiós de planta soterrani de grans dimensions construït al voltant d'un claustre. Al segle xx es va annexionar un nou edifici i es va elaborar un nou pati interior. La seva façana principal és simètrica amb la porta d'entrada a l'eix central. Trobem una seqüència de finestres i sense elements decoratius. La teulada és feta amb teula àrab a dues aigües. En l'estructura de l'edifici trobem arcs, voltes i embigats de fusta.

L'indret fou ocupat al segle XIII per un priorat de monges agustines que, el 1362 van traslladar-se a Barcelona, a l'actual Carrer de Montalegre. A començament del segle XV s'hi instal·len els cartoixans. Posteriorment és destinat a residència dels germans i a granja de conreu del monestir, d'on prové el nom de Conreria. Entre els anys 1940 i 1998 l'edifici albergà el Seminari Menor de Barcelona. Des del 1998 està cedit a la Fundació Pere Tarrés. L'edifici va ser reformat el 1568 i, de nou, el 1790. D'aquesta darrera reforma en són fruit el claustre i l'església.

41 - Cartoixa de Montalegre estrella

La Cartoixa de Montalegre és un monestir de l'Orde de la Cartoixa (també anomenat orde de Sant Bru) situat al terme de Tiana, amb orígens al 1415. És l'única cartoixa catalana que encara conserva una comunitat de monjos. L'origen, però, de l'edifici cal cercar-lo en una petita comunitat de monges agustines que apareixen citades per primera vegada en un document del 1192 com a germanes de Nostra Senyora de Montalegre. Aquesta comunitat estigué establerta en aquest recinte fins l'any 1362. Entre aquesta data i el 1415 el conjunt va passar per diferents mans, fins que l'últim propietari, l'Hospital de la Santa Creu de Barcelona, el va vendre al prior de Vallparadís.

Així el 1415 s'iniciaren les obres de la nova cartoixa, que es perllongaren fins el 1463. Els cartoixans de Vallparadís ocuparen l'ermita de Montalegre i el convent annex a l'ermita que havia estat de les monges canongesses de sant Agustí i al mateix temps compraren el mas Rovira, en les terres del qual es va edificar el monestir situat a l'arrecerada vall. A l'antic cenobi i l'ermita, es va habilitar la casa dels germans, que es va dir posteriorment Conreria, i als seus peus es va edificar el claustre dels pares, és a dir, la Cartoixa pròpiament dita.

42 - Can Sentromà

Antiga masia medieval, l'edifici actual, però, correspon a l'època gòtica (segles XV-XVI), i va ser ampliat temps després i transformat al segle XIX. La casa està formada per la planta baixa i un pis, a més d'unes petites golfes i dependències annexes. Al costat esquerre s'alça una torre amb finestrals gòtics. A la dreta hi ha una capella també gòtica, construïda a sobre d'una de romànica, de la qual resten algunes pintures murals.

Hi va residir l'historiador i arqueòleg Epifani de Fortuny i Salazar, Baró d'Esponellà.

43 - Vil·la romana de Can Sentromà

La vil·la romana s'organitzava al voltant d'un pati central rodejat de dependències. Al llarg dels segles es van fer diverses modificacions de la casa originària, com la construcció d'una gran nau pavimentada amb pedres. Al segle III s'abandonà aquesta zona, tot i que la gran nau es va continuar utilitzant. Poc després es va tornar a ocupar, fins als segles V i VI, moment en què la història de l'antiga masia medieval i la vil·la romana s'enllacen.

Informació: <https://www.tiana.cat/>; <http://www.poblesdecatalunya.cat/>; <http://www.festacatalunya.cat/>; <https://patrimonicultural.diba.cat/>; <https://ca.wikipedia.org/> i altres webs o blogs d'ús públic.

Enllaç al mapa:

https://www.google.com/maps/d/u/0/edit?mid=1FH6PsA7-VDxfHGjbBQbIE4_U7oM8wVsb&usp=sharing

- 1 Can Roca
- 2 Can Vergés
- 3 Can Cruspinera
- 4 Passeig de la Vilesa
- 5 Can Bretós
- 6 Casa de la Punxa (Can Robert)
- 7 Cal Gaietà
- 8 Can Frares o Can Bach
- 9 Casa Lola Anglada (Can Met)
- 10 Can Baratau (Can Matas)
- 11 Can Cardús

- 12 Cal Ros
- 13 Ajuntament
- 14 Villa Carlota
- 15 Ca l'Artusa
- 16 Can Guardiola
- 17 Cal Jaumet
- 18 Torre Seguí
- 19 Can Bonastre
- 20 Ca n'Euvald Planas
- 21 Casino de Tiana - Sala Albèniz
- 22 Baixador del Tramvia

- 23 Casa a l'Avinguda Issac Albé...
- 24 Can Fatjó
- 25 Can Montcanut
- 26 Església parroquial de Sant C...
- 27 Can Puigcarbó
- 28 Can Regordosa (Torre Sant J...
- 29 Casino Nou
- 30 Can Marí
- 31 Ca la Godó
- 32 Convent de les Germanes Fra...
- 33 Can Torredà

- 34 Sepulcre Vidal Xaus
- 35 Ermita de la Mare de Déu de l'...
- 36 Can Fàbregues
- 37 Can Brossa (Can Garnier)
- 38 Can Boter
- 39 Observatori Astronòmic
- 40 La Conreria
- 41 Cartoixa de Montalegre
- 42 Can Sentromà
- 43 Vil·la romana de Can Sentromà

Nucli antic

 Estils individuals

- Carrer Sant Francesc
- Carrer d'Antoni Clapés
- Carrer de la Pau
- Carrer de Sant Valentí
- Carrer Mediterrània
- Carrer Francí
- Carrer d'Isaac Albéniz

